

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2023. JANUÁR - FEBRUÁR

"Jézus azonban ezt mondta:

– Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké a mennyek országa!" Máté 19,14

A TARTALOMBÓL:

Szabadka

*Kisgyermekes családok
együttléte*

A TARTALOMBÓL:

Gondolatébresztő

*Ilyen lelkészgyereknek
lenni*

Czeglédi Sándorné

Mi a Biblia?

Ragyogó fény a Biblia,
Utunkra vet világot.
A Biblia erős alap,
Tedd rá egész világot!

A Biblia: hű fegyverünk:
Megvéd ezernyi bajban.
Kenyér – tápláló, éltető,
Örök, s kifogyhatatlan.

A Biblia: gyönyört adó,
Csodásan zengő hárfá;
Hallgasd, figyelve hangjait,
Szíved, lelked kitárva!

Az Ige fölfelé vezet,
Az égi célt mutatja!
Ki hozzá méri életét,
Megáldja égi Atyja.

Az Ige: kulcs, az égi hont
Lelkünk előtt kitárja.
Ki mindhalálig hű marad,
Ott az élet üdve várja!

Imádság

Minden hatalommal bíró Urunk Istenünk!
Áldunk és magasztalunk, egyedüli, élő, szent
és igaz Istenünket, Aki elküldte Fiadat
Jézus Krisztust, érettünk nyomorult és bűnös
emberekért. Bár látod, hogy nem esik nekünk jól,
hogyha mások ezt mondják rólunk, mégis ha hittel
mélyen magunkba nézünk látjuk, valóban igaz
ez rólunk, mert magunk erejéből nem vagyunk
képesek megállni Teelőtted.
Ezért kérünk, hogy ez az év, de talán különösen a
böjti időszak, húsvétra készülvén is hadd

szolgáljon a mi lelki megújulásunkra és
felemelkedésünkre, hogy teljes életünkkel csak
neked szolgáljunk és a te dicsőségedre éljünk.

Ezt a változást csak Te tudod megadni számunkra
és közösségünk számára. Ezért a Te oltalmadba
ajánljuk családjunkat, gyülekezetünket és
egyházunkat, hogy minél többen legyünk
imádkozó emberek, akiknek meghallgatod az
imádságát és ezáltal jövőt biztosítasz mindnyájunk
számára itt a földön és majd az örökkévalóságban.
Kérünk a Te fiadért, a mi Urunk Jézus Krisztusért
áldd és szenteld meg munkánkat, szolgálatunkat
a Szentlélek által és hallgasd meg imádságunkat.
Ámen

Halász Dániel, lelkipásztor**TARTALOMJEGYZÉK:**

HÁZI ÁHITATOK.....	3
AZ IGE MELLETT	12
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	13
Szabadka.....	14
Bácsfeketehegy.....	16
Újvidék.....	17
Gyermekmisszió.....	18
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	19

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm
Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

Írta és szerkesztette:
Orosz Attila lelkipásztor-esperes

HÁZI ÁHÍTATOK

2023. FEBRUÁR

Jelmagyarázat:

R: reggel; E: este; É: ének;

H.K.: Heidelbergi Káté

1
SZERDA•
IGNÁC,
VIRGINIA

„Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza felmagasztaltatik.“ Lk 14, 11

Jézus nyitott szemmel, figyelve van jelen mások között. A mások előtt jelentéktelennek látszó és talán fel sem tűnő helyválogatást azonnal örökkévaló szempont alá helyezi. Milyen kényes kérdése a társas életnek nemcsak a múltban, hanem még a jelenben is a rangkérdés. Emberek közötti civódások, népek közötti háborúk, s mennyi szenvedés forrása. Legyünk tisztában azzal, hogy emberi értékünk nem a ranglétrának egy bizonyos fokán való elhelyezkedésünk határozza meg, hanem az, hogy milyen viszonyban vagyunk Istennel és vele való viszonyunkban hogyan töltjük be általa megszabott feladatainkat. Krisztus rámutat arra is, hogy az ember másokkal való társas viszonya, mely rendszerint hasonlóképpen felé épül ki, nem az a viszony, amellyel Isten megelégszik. Meg jót kell tenni azokkal, kik azt visszafizetni soha nem tudják, mert az ilyenekkel való jó cselekvés nyer örökkévaló jelentőséget. Az első keresztyének szeretet vendégsége milyen megvalósult példája volt ennek a gondolatnak. Milyen szegények vagyunk mi?

IMA: Uram, segíts bizonyosságtételre s arra, hogy azokkal is jót tudjak tenni, akiktől nem várhatok viszonzást. Ámen.

R: Lk 14, 7-11 E: Ézs 45 HK: 91 É: 233

2
CSÜTÖRTÖK•
KAROLINA

„Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat.“ Lk 14, 13

Egyfajta szemléletmódváltással találkozunk ebben a példázatban. Ez különösen abban nyilvánul meg, amit Jézus a ház gazdájának mond, hogy legközelebb, ha ilyen közérdeklődésre számot tartó étkezést rendez, a mostaniak helyett hívjon másféle vendégeket: szegényeket, nyomorékokat, sántákat és vakokat. Jézus kizárólag ezek meghívását javasolja, s azt ígéri, hogy meghívója boldog lesz, ha azok nem tudják viszonzni, megkapja a viszonzást az igazak feltámadásakor. Meglepő, de ezzel feltárja meghívója előtt az életre való bemenetel lehetőségét, egy olyan valakinek, akit mi legszívesebben kitennék onnan, vagy nem szívesen fogadnánk. Jogosan felmerülhet bennünk a kérdés, hogyan állunk mi a személyválogatás kérdésével? Vajon azt látjuk meg a másik emberben, ami kívülről látható, vagy azt, ami belül van?

IMA: Örökkévaló Isten! Segíts engem abban, hogy mindig a te akaratodnak tudjam alárendelni életemet. Ámen.

R: Lk 14, 12-14 E: Ézs 46 HK: 19 É: LXXVII

3
PÉNTEK•
BALÁZS

„Ő pedig monda annak: Egy ember készíté nagy vacsorát és sokakat meghíva.“ Lk 14, 16

Ebben a példázatban az Isten végtelen szeretete mutatkozik meg világosan. Isten, mint a házigazda, mindenáron meg akarja vendégekkel tölteni házat. Ezért kiküldi szolgáit, hívják az embereket, minden el van készítve. A meghívottak azonban nem ismerik fel Isten szeretetét és olcsó kifogásokkal mentegetik magukat. Ezeknek az embereknek a szemében minden fontosabb, mint a meghívást elfogadni és a vacsorában résztvenni. Szántó föld, üzlet, családi körülmények: lehetnek-e azok akadályok az élő Istennel való találkozásban? Ha ma nem jövök, ma elutasítom a meghívást, lehet holnap már hiába jelentkezem, mert helyemet mások foglalták el. Isten hív mindenkit. Őelőtte nincs személyválogatás. Az Ő szeretete nem ismer határt, nála nincs idős és fiatal, szegény és gazdag. Az Ő asztala megterítve

várja a megkereszelteteket és az ateistákat is. Mindannyian hivatalosak vagyunk. Meghívott vagy-e, aki visszautasítja a meghívást, vagy ott vagy az Ő asztalánál?

IMA: Uram, érzem, hogy méltatlan vagyok hozzád. Naponként elfoglal a világ és nem hallom hívó szavad. Könyörgök, nyisd meg szívemet, hogy meggyőződhessek a Te kiválasztó nagy szeretetedről. Ámen.

R: Lk 14, 15-24 E: Ézs 47 HK: 125 É: 429

4
SZOMBAT-
RÁHEL,
CSENGE

**„És valaki nem hordozza az ő keresztyét, és én utánam jó, nem lehet az én tanítványom.“
Lk 14, 27**

Nagyon hajlamosak vagyunk arra, hogy azt higgyük, a hit egyéni kegyeskedés csupán, aminek nem sok értelme van, sőt hiábavaló is. Krisztus után nem lehet így menni, de vele csak úgy lehet találkozni, ha öntudatosan vállalom életem keresztyét és ezzel együtt sietek hozzá. Pál apostol így vitte magával szörnyű keresztyét, a gyűlöletet - és amikor Vele találkozott, égő szeretetté változott át. Mielőtt Isten elé állok imádkozásomban, számot kell vetnem önmagammal. Krisztus egészen kívánja életem átadását. Nem osztozik senkivel. De ha életemet egészen átadom neki, kereszthordozásom boldog diadalmenet lesz. Olyan mint Pálé, vagy azoké, akik Krisztussal járva betöltötték kereszthordozó hivatásukat úgy, hogy abból élet és jövő fakad. Nehéz a kereszted? Nehéz hordozni? Krisztushoz siess vele. Ő feltétlenül segíteni fog és te nem fogod hiába vinni a keresztyét.

IMA: Úristen, Te tudod az én nagy és súlyos keresztyeimet. Adj erőt, hogy Krisztushoz vihessem. Ámen.

R: Lk 14, 25-35 E: Ézs 48 HK: 86 É: 212

5
VASÁRNAP-
ÁGOTA,
INGRID

„És zúgolódának a farizeusok és az írástudók, mondván: Ez bűnösöket fogad magához, és velük együtt eszik.“ Lk 15, 2

Krisztus földreszállásának, az Ige testetöltésének két oka volt: egyik a bűn, másik Isten végtelen szeretete irántunk. Ha bűn nem lett volna, karácsony éj sem lett volna. Ha Isten nem szereti az embereket, nem jött volna közénk. A farizeusok és az írástudók nemcsak a bűnt, hanem magát a bűnöst is megvetették. Isten utálja a bűnt, de a bűnöst nem veti meg, annak pusztulását sem akarja, hanem megtérését várja. Tanuljuk meg Istentől e megkülönböztetést: ítéljük el minden bűnt, ám a bűnöst megvetés helyett szeretettel a megtérésre vezessük. Ne essünk a farizeusok tévedésébe, akik önhittségükben magukat jobbnak tartották másoknál. Bizony emiatt szembekerültek Istennel.

IMA: Urunk, bűnös szívünket reménységgel tölti el beszéded, mely szerint az égben jobban örülnek egy megtérő bűnösnek, mint kilencvenkilenc igaznak, kinek nincs szüksége megtérésre. Jöjj, társalogj és egyél velünk, s add a megtérés kegyelmét. Ámen.

R: Lk 15, 1-7 E: Ézs 49 HK: 52 É: 191

6
HÉTFŐ-
DOROTTYA,
DÓRA

„Ezenképen, mondom néktek, örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén.“ Lk 15, 10

A farizeusok és írástudók számtalanszor kifogásolták Jézus magatartását a bűnösök iránt. Ő pedig ezekkel a példázatokkal válaszol nekik és ugyanakkor rámutat arra a nagy örvendetes tényre, hogy Isten keresi az elveszettet és meg akarja menteni. Ezekben a példázatokban többször is ismétlődik, hogy milyen öröm van a mennyben egy-egy bűnös megtérésekor. A példázatok mondanivalója arra összpontosul, hogy ilyen az Isten, aki nem a bűnös elvesztésének, hanem megmentésének örül. Mi emberek hamar beletörődünk embertársaink elvesztésébe, de Isten egyikről sem mond le könnyen, sőt olyan szeretetben részesíti, hogy új életet kezdhessen. Jézus e példázatokkal a zúgolódó farizeusoknak, írástudóknak értésére szeretné adni, hogy milyen is az Isten szeretete.

IMA: Jó Pásztorom, engem, a bűn útjára tévedt juhodat vezess vissza a nyájba. Ámen.

R: Lk 15, 8-10 E: Ézs 50 HK: 22 É: CV

7
KEDD•
TÓDOR,
RÓMEÓ

„És monda néki a fia: Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened; és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam! Lk 15, 21

Amikor Isten akaratából kiszakítjuk magunkat, életünk zuhanni kezd a lejtőn lefelé. A legmegdöbbentőbb az egészben az, hogy zuhanás közben elveszítjük az erkölcsi egyensúlyérzékünket is. Nem tudjuk, hogy zuhanunk és az az érzésünk, hogy fölfelé szállunk. A Sátánnak van rá gondja, hogy ez az érzésünk minél tovább megmaradjon. Mikor a tékozló fiú az öröm mámoros poharát ürítette, azt hitte, hogy nagyon jól megy sora. A disznók vályújánál döbbsent rá, hogy mekkora bajban is van. A Sátán számítása egyszerre összeomlott. Amikor a lelkünk legmélyéről feltör a bűnbánat, akkor megtudjuk, hogy nincs elveszve semmi. A bűnbánó szívet az Isten nem veti meg. Az igaz bűnbánatra nem késik az édesatyai szó: „Ez az én fiam meghalt és feltámadott.“

IMA: Alázatos lélekkel kérlek, édes Istenem, ébreszd fel bennem a bűnbánatot. Segíts jóvá tennem elrontott életemet, hogy megtanuljak gyönyörködni a Te törvényedben. Ámen

R: Lk 15, 11-32 E: Ézs 51 HK:53 É: 151

8
SZERDA•
ARANKA,
JUTOCSA

„És dicséré az Úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedett, mert a világnak fiai eszesebbek a világosságnak fainál a maguk nemében.“ Lk 16, 8

Sokan félreértik a hamis sáfárról szóló példázatot. Mi igehirdetők is sok esetben nehezen birkózunk meg ezekkel az igékkel. Valójában Jézus egy hitvány embert állított oda példaképül a hívő embernek. Pedig igazat kell adnunk Jézusnak és el kell fogadnunk tanítását. A világ fiai okosabbak, mint a világosság fiai. Ezt sok hívő ember megszegényítésére a hamissággal teli ember is bizonyítja. A világ fiai gondolnak az ő jövőjükre. Nem is mindig becstelenül csinálják. Figyeljük csak meg mennyire törekszenek maguknak bebiztosítani a földi javakat. Vajon a világosság fiai gondolnak-e a jövőre? Nekünk a jövőt illetően nagyobb biztosítékunk van, mint akik pénzre, anyagi javakra helyezik a jövőt. Nekünk egyetlen biztosítékunk Jézus Krisztus.

IMA: Add Uram, hogy mi még körültekintőbbek legyünk, mint a világ fiai, amikor a jövőre gondolunk. Ámen.

R: Lk 16, 1-12 E: Ézs 52 HK: 58 É: LXV

9
CSÜTÖRTÖK•
ABIGÉL,
ALEX

„És monda nekik: Ti vagytok, akik az emberek előtt magatokat megigazítjátok; de az Isten ismeri a ti szíveteket: mert ami az emberek közt magasztos, az Isten előtt útálatos.“

Lk 16, 15

Hányszor megtörténik velünk, hogy ruhánkat, nyakkendőnket egy-egy rendezvényre való megérkezésünk előtt megigazítjuk. Ezt nemcsak a túl pedáns ember teszi meg, hanem nyilván az olyan is, aki kevésbé ügyel a rendezettségre. Szó szerint megigazítjuk magunkat az emberek előtt. Így van ez lelki téren is. Gondoljunk csak a farizeusokra. Minden lépésünket megokoljuk, kimagyarazzuk. Örök kísérőtársunk az „ördög ügyvédje“, ahogyan a régi egyházatyák is felismerték. Így csinálták a farizeusok is. Őket pirongatja Jézus a fent idézett igével. Nekik mondja azt is:...“de az Isten ismeri a ti szíveteket.“ Valóban csak nekik mondta? Valóban csak rájuk vonatkozott Jézusnak ez a gondolatsora? Ne áltassuk magunkat sem emberek, sem Isten előtt. Isten ismer bennünket.

IMA: Légy ítélőm Uram, és ítélj igaznak a rólad tett bizonyágtételért. Ámen.

R: Lk 16, 13-18 E: Ézs 53 HK: 20 É: LXXXIX

10
PÉNTEK•
ELVIRA

„Monda pedig Ábrahám: Fiam emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted a te életedben, hasonlóképpen Lázár is az ő bajait: most pedig ez vigasztaltatik, te pedig gyötrettetel.“

Lk 16, 25

Szinte emberi szavakkal le sem írható ellentét van a két ember között, akár földi, akár halál utáni életüket nézzük. Az egyik oldalon hihetetlen gazdagság, a másik oldalon leírhatatlan szegénység. Krisztus előtt nem a szegénység és nem is a gazdagság számít, hanem az, hogy milyen viszonyban vagyunk Istennel és embertársainkkal. Krisztus szemüvegével nézve a gazdagságot, semmi jót nem látunk benne, a halál utáni életünkben csak annyiban gyakorol befolyást, amennyiben Isten dicsőségére vagy a magunk hasznára fordítjuk. A rábizott anyagiakért mindenkinek felelnie kell. A halál után eldől a sorsa. Minden emberi okoskodást

kizárva Krisztus világosan megmondja, hogy kétféle élet vár ránk, az örök üdvösség vagy az örök kárhozat. Aki Isten akaratának engedelmeskedik, az üdvözü. Úgy járj a földi életben, hogy később bánat ne legyen abból, mint a gazdagnak.

IMA: Atyám, a Te határtalan irgalmadba ajánlom magamat és szeretteimet. Ámen.

R: Lk 16, 19-31 E: Ézs 54 HK: 94 É: 330

11

SZOMBAT•
BERTOLD,
MARIETTA

**„Őriztétek meg magatokat: ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, dorgáld meg őt.“
Lk 17, 3/a**

A gonosz nincs kizárva egyetlen keresztyén közösségből sem. A keresztyén közösségnek éppen a gonosszal van legnagyobb küzdelme. Akin a gonosz erőt vesz, s aki ez által botránkozást okoz, annak nincs mentsége. A keresztyén embernek a bűnössel szemben, nem mint bírónak, hanem mint megbocsátó keresztyén félnek kell fellépnie. Sokszor könnyebb volna kizárni, mint megbocsátás által megtérésre elvezetni valakit. A legnehezebb dolgok egyike az ellenem vétőknek megbocsátani, hogy az ne legyen korlátokhoz kötve. Amiként Krisztus korlátlanul szeretett minket és áldozott értünk, úgy kell cselekednünk nekünk is. Ha igényt tartok Krisztus bűnbocsánatára, nekem is gyakorolnom kell azt másokkal szemben. Ezt azonban csak akkor tudom megtenni, ha feltétel nélküli nagy hitem van Jézus Krisztusban. Ez által s hit által kapok magam számára bűnbocsánatot, s ez által a hit által lesz erőm megbocsátani.

IMA: Uram, bocsáss meg minden ellened és emberek ellen elkövetett bűnömet, adj erőt, hogy én tudjak haragosaimnak megbocsátani. Ámen.

R: Lk 17, 1-3a E: Ézs 55 HK: 29 É: 170

12

VASÁRNAP•
LÍDIA,
LÍVIA

„...és ha megtér, bocsáss meg neki.“ Lk 17, 3/b

Folytatva az előző napi gondolatot fontos még azzal is tisztában lenni, hogy nem kizárólag az önmagunk másoktól való megőrzése a leglényegesebb kérdés. Fontos az, hogy megőrizzük önmagunkat Jézus Krisztus számára. Ez pedig nem egyszerű, hanem nagyon összetett folyamat. Teljes embert kívánó feladat. Ezt azért is szükséges kihangsúlyozni, mert az a váradalom velünk keresztyénekkal szemben, hogy mindattól megőrizzük magunkat, ami károsan befolyásolná Isten igéjének terjesztését a földön. Igaz, hogy Isten igéjét nem lehet bilincsbe verni és az terjed a mi emberi hozzájárulásunk nélkül is, mert ha mi elhallgatnánk akkor a kövek szólalnának meg. Szem előtt kell tartani azt is, hogy az igének mi hordozói vagyunk, s ezért ügyelnünk kell arra, hogy ezt minél tisztábban tehesük meg. Az őrizkedés nem egy egyszer elvégezhető dolog, hanem naponként visszatérő komoly feladat, amely annál nehezebb, minél bonyolultabb, minél modernebb világban élünk, ahol a kísértő számtalan és sokszor számunkra felismerhetetlen modern köntösben jelentkezik.

IMA: Uram, őrizd meg minket a gonosztól. Ámen.

R: Lk 17, 3b-4 E: Ézs 56 HK: 86 É: 276

13

HÉTFŐ•
ELLA,
LINDA

„És mondának az apostolok az Úrnak: Növeljed a mi hitünket!“ Lk 17, 5

Sok keresztyént úgy tanítanak, hogy a betegség, a szegénység, és a kudarc, a hitelenség következménye. Ők abban hisznek, hogy sokkal gazdagabb, sikeresebb és egészségesebb életet élhetnének, ha nagyobb hitük lenne, vagy sokkal hatékonyabban tudnák gyakorolni. Az ilyen jellegű tanítás már majdnem természetfölötti választ ad a körülmények negatív voltára, és minden nehézséget az ördög számlájára ír. Azt sejteti, hogy ami a hit útjában áll, az nem más, mint a tulajdon hitelenségünk. Ezért ez az elmében dúló csata arról szól, hogy pozitív megvallásokkal ellene kell menni minden felmerülő negatív gondolatnak és kételynek, akármilyen próbával is néz szembe az ember. E tanítás néhány támogatója, még az „Isten akaratá” kijelentést is elutasítja, mert szerintük azt jelenti, hogy kételkedünk, vagy bizonytalanok vagyunk abban, amit kértünk az Örökkévalótól. Ez azonban, azzal a veszéllyel járhat, hogy sokkal inkább a hitben hiszünk, mintsem Istenben.

IMA: Uram, növelj a mi hitünket, növelj az én személyes hitemet! Ámen.

R: Lk 17, 5-6 E: Ézs 57 HK: 96 É: 154

14
KEDD•
BÁLINT,
VALENTIN

„...Haszontalan szolgálak vagyunk; mert amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.“

Lk 17, 10/b

Van a hit területén néhány bizonytalan dolog is. Amikor nem vagyunk biztosak valamilyen cselekedetünkről, hogy nem hitetlenségből tettük-e meg, vagy nem negatív gondolatról van szó, akkor tudakozódjunk az Úrtól, és alázatosan bízunk az ügyet Isten ellátására, „...Ha az Úr akarja és élünk, ím ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni.“ (Jak. 4:15/b).

Kérhetjük az Urat, hogy változtasson nehéz körülményeinken, de nem mindig teszi meg. A nehézségek, a próbák, a szegénység, sőt még a betegség elviselése sem bizonyítja, hogy hitetlenek vagyunk. Sőt, sokszor pont ezen eszközökkel próbáltatik meg, és edződik a hitünk. Hitből való engedelmisségre hívtunk el (Róm. 1, 5), és valamennyien elmondhatjuk miután megtettük az Úr akaratát, „...Haszontalan szolgálak vagyunk; mert amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.“ Ez a hűség.

IMA: Én érettem is munkálkodó Jézusom, légy velem minden kísértésben, egész életemben. Ámen

R: Lk 17, 7-10 E: Ézs 58 HK: 97 É: 155

15
SZERDA•
KOLOS,
GEORGINA

„Felelvén pedig Jézus, monda: Avagy nem tízen tisztulának-é meg? A kilence pedig hol van?“ Lk 17, 17

Sokszor hiába várunk hálát segítségünk nyomán. Kérni könnyebb valamit, mint megköszönni. A nyomorúság odavisz Krisztushoz, a jólét pedig könnyen eltávolít Tőle. A zsidók és a samaritánus bélpoklosok örömmel vették igénybe Krisztus gyógyító kegyelmét. Mindnyájan egészségesek akartak lenni. Csak önmagukra gondoltak. Nyomorúságot, szenvedést, betegséget Krisztus erejével kirekeszteni életükből, ebben egyek voltak. A hálaadásról azonban csak egy nem feledkezett meg. Ez az ember nemcsak a gyógyítást, hanem magát a gyógyítót, tehát magát a Jézus Krisztust is elfogadta. Ezért tudott hálás lenni. Krisztus nélkül elfeledkezünk a jótetről, Krisztussal tudunk hálásak lenni. Hálátlanságod annak a jele, hogy még nem vagy egészen Krisztusé. Ne csak segítségét fogadd el, hanem Ő magát is. Így lesz örvendező, hálás életed.

IMA: Add Uram, hogy ne kételkedjem csodáidban, ígéreteidben, egész lényedben, adj erőt, hogy tudjak naponként hálát adni a benned nyert kegyelmi ajándékokért. Ámen.

R: Lk 17, 11-19 E: Ézs 59 HK: 117 É: 196

16
CSÜTÖRTÖK•
JULIANNA,
LILLA

„...mert ímé az Isten országa ti bennetek van.“ Lk 17, 21/b

Ha az emberek ezt hallják: „Isten országa“, akkor többnyire a mennyek országára gondolnak, arra a másik hazára, amibe a földi élet befejezése után jut a hívő lélek. Ez az ige meg kifejezetten arról beszél, hogy az Isten országa itt van. Már most ebben az életben tagja lehet valaki. Ezt a tényt nem lehet eléggé sokszor hangsúlyozni. Ezt az ígét nem lehet megunni. Szent biztatás, áldott bizonyoságtézés arra vonatkozólag, hogy akiket Isten Szentlelke elválasztott magának a hitben, azok már a földi életben honosok Isten országában, polgártársai a szenteknek. Ez az ige megment bennünket a misztikus ábrándozásoktól. Az életre fordítja figyelmünket, a szolgálat értelmét mélyíti el bennünk. Isten országa tibennetek van. De csak akkor, ha Krisztuséi vagytok. Mert Krisztus csak ott alapítja meg az Ő Atyjának, Istennek országát, ahol Őt befogadják és egyé lesznek Vele a kereszthordozásban, az engedelmisségben.

IMA: Szabadíts meg Uram a külsőségekbe vetett hittől, hogy csak parancsolataid szerint élhessek. Ámen.

R: Lk 17, 20-37 E: Ézs 60 HK: 118 É: 255

17
PÉNTEK•
DONÁT

„Monda pedig nekik példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni.“ Lk 18, 1

Határtalan lehetőségek nyílnak meg az imádkozó ember előtt, ezt látták Jézus tanítványai számtalanszor és ezért kérik Mesterüket, hogy tanítsa meg őket imádkozni. Lehet, hogy a tanítványok eleinte úgy vették az imádságot mint varázsigéket, később azonban a Lélek hatása alatt és sok tapasztalat által úgy imádkoztak, ahogy őket arra Jézus tanította. Nagy kiváltság az ember számára, hogy olyan egyszerűen szóba állhat teremtő Urával, amit Jézusnak köszönhet. Tehát meg kell tanulni imádkozni, bízni kell az imádság erejében,

fáradhatatlanul, szünet nélkül kell imádkozni. Végül figyelniük kell a válaszra, s meglátni az áldást. Sokszor azt hisszük, tudunk már imádkozni, aztán kitűnik, csak most kezdünk beletanulni.

IMA: Istenünk, a könyörgésnek lelkével ajándékozz meg minket, hogy bátrabbak és kitartóbbak lehessünk imádságainkban. Ámen.

R: Lk 18, 1-8 E: Ézs 61 HK: 45 É: 411

18

SZOMBAT•
BERNADETT

„Mondom néktek, ez megigazulva méne alá az ő házához, inkább hogynem amaz: mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.“
Lk 18, 14

Jézus nyitott szemmel, figyelve van jelen mások között. A mások előtt jelentéktelennek látszó és talán fel sem tűnő helyválogatást azonnal örökkévaló szempont alá helyezi. Milyen kényes kérdése a társas életnek nemcsak a múltban, hanem még a jelenben is a rangkérdés. Emberek közötti civódások, népek közötti háborúk, s mennyi szenvedés forrása. Legyünk tisztában azzal, hogy emberi értékünk nem a ranglétrának egy bizonyos fokán való elhelyezkedésünk határozza meg, hanem az, hogy milyen viszonyban vagyunk Istennel és vele való viszonyunkban hogyan töltjük be általa megszabott feladatainkat. Krisztus rámutat arra is, hogy az ember másokkal való társas viszonya, mely rendszerint hasonlóképpen felépül ki, nem az a viszony, amellyel Isten megelégszik. Meg kell a jót tenni azokkal, akik azt visszafizetni soha nem tudják, mert az ilyenekkel való jó cselekvés nyer örökkévaló jelentőséget. Az első keresztyének szeretet vendégsége milyen megvalósult példája volt ennek a gondolatnak. Milyen szegények vagyunk mi?

IMA: Uram segíts bizonyágtételre s arra, hogy azokkal is jót tudjak tenni, akiktől nem várhatok viszonzást. Ámen.

R: Lk 18, 9-14 E: Ézs 62 HK: 113 É: 180

19

VASÁRNAP•
ZSUZSANNA

„De Jézus magához híván őket, monda: Engdjétek, hogy a kis gyermekek én hozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa.“
Lk 18, 16

Izraelben igen gyakori szokás volt az áldás kérés és áldás mondás. Egy-egy ünnep alkalmával a családtagok mondtak egymásra áldást, megáldották a hozzájuk érkező vagy tőlük távozó vendégeket, vagy a tanító megáldotta a tanítványait. Így vitték oda az édesanyák gyermekeiket Jézushoz, hogy áldja meg őket. A tanítványok pedig meg akarták akadályozni az édesanyákat ebbéli szándékukban. Úgy gondolták talán nem kellene Jézust zavarni ilyen apróságokkal, vagy nem tartották alkalmasnak a gyermekeket Isten országára. Jézus pedig éppen bennük látja Isten országának legalkalmasabb polgárait, mert sehol nem található ilyen fogékonyság és szeretet hatalma iránt, mint a gyermeki lélekben, s az Ő országa mindig ott aratja a legnagyobb győzelmeit, ahol köréje sereglenek a gyermekek szabadon. Igénkben az édesanyák beleütköznek a tanítványok elutasító magatartásába. Sajnos ma az édesanyákból hiányzik a gyermekért való imádság, amellyel a gyermeket, a jövőt rábíznák Jézus kezére.

IMA: Tégy Jézusom engedelmes, hívő szolgálóddá bennünket. Add, hogy a gyermekeket mindenkor rád tudjuk bízni. Ámen.

R: Lk 18, 15-17 E: Ézs 63, 1-14 HK: 125 É: 271

20

HÉTFŐ•
ALADÁR,
ÁLMOS

„Jézus ezeket hallván, monda néki: Még egy fogyatkozás van benned: Add el mindenedet, amid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz mennyországban; és jer, kövess engem.“
Lk 18, 22

Előbb gyermekeket visznek Jézushoz, majd ezután egy gazdag ifjú megy Jézushoz. A gyermekeket nevelés által Jézushoz lehet vezetni. Boldog ember az, akit szülei úgy neveltek, hogy korán Krisztushoz vezették. Aki így nevelkedik fel, az bizonyára nem úgy megy Jézushoz, mint a gazdag ifjú. A bibliai gazdag ifjú mindannyiunk által jól ismert „jó fiú“, aki úgy él, hogy az irigy sem tehet ellene kifogást. A világi törvények szerint kifogástalan, becsületes. Kívánnánk, hogy sok ilyen fiatal legyen. Krisztus azonban tudja, hogy van benne fogyatkozás, ha csak egyetlenegy is. Ez a fogyatkozás nem mindig a vagyon. Az egyik embernél a szenvedély, a másiknál valami rossz szokás. Minden, akit vagy amit jobban szeretünk Jézusnál, az elválaszt tőle és nem enged feltétel nélküli követésre. Benned mi

a fogyatkozás? Kit vagy mit szeretsz jobban Jézusnál? Ha ezt nem tudod elhagyni, előbb-utóbb te is megszomorodva távozol Jézustól.

IMA: Istenem, adj erőt, hogy a bennem lévő fogyatkozást, ha csak egy is, azt el tudjam hagyni. Ámen.

R: Lk 18, 18-27 E: Ézs 63, 15 - 64, 11 HK: 87 É: CXXXIV

21
KEDD•
ELEONÓRA,
NORINA

„És monda Péter: Imé mi mindent elhagytunk, és követtünk téged!” Lk 18, 28

Sokakat az tart vissza Krisztus követésétől, hogy egyes életkérdések téves értelmezése következtében beteges önkínzásnak vagy túlzott önfegyelmzésnek tartják a keresztyén életfolytatást. Egyet azonban szem elől tévesztenek: a kereszthordozás, a mások életének öröme juttatása céljából való tehermegosztás, a másokért élés Istentől elnyert és elnyerendő jutalma. A terhet, nagyobb részt maga az Úr viseli helyettünk. Ezért mondja könnyűnek ezt az édes ígát, mert olyanok vagyunk, mint a kis gyermekek, akiknek jutalom, ha megdicsérik őket, amikor segítik a megrakott táskát vinni – holott inkább lefelé húzzák a felnőt mellett.

IMA: Add Urunk, hogy gondolkodásunk, cselekedeteink, a másokra tekintő szeretet gyümölcsét teremjék. Ámen.

R: Lk 18, 28-30 E: Ézs 65, 1-7 HK: 51 É: XXVII

22
SZERDA•
GERZSON,
ZÉTÉNY

„...és beteljesedik minden az embernek Fián, amit a próféták megírtak.” Lk 18, 31/b

Jézus fontos dolgokról, várható eseményekről számol be. Itt beszél harmadszor a szenvedéséről. Tanítványait igyekszik felkészíteni kellőképpen arra az időszakra, amikor majd egyedül kell végezniük a szolgálatot. A tanítványok nem igazán fogják fel, amit Jézus kijelent. Az embernek az az érzése, hogy nem is akarják megérteni. Jézusnak a Gecsemánékertben kellett teljesen megharcolnia, hogy mi az Atya akarata. Ebben az igeszakaszban különösképpen kirajzolódik Jézus emberi természete. Mindent odatett Isten kezébe, attól függetlenül, hogy maga is rendelkezik kellő hatalommal a másik, azaz egészen pontosan az isteni természetéből kifolyólag. Kérdés számunkra, hogy Jézust követve mit kellene nekünk az Úr kezébe tennünk?

IMA: Uram, éreztesd velem minden napon a Te szeretetednek melegét és kegyelmed napja ragyogja be életemet. Ámen.

R: Lk 18, 31-34 E: Ézs 65, 8-25 HK: 88 É: 272

23
CSÜTÖRTÖK•
ALFRÉD,
MIRTILL

„És Jézus monda néki: Láss, a te hited téged megtartott.” Lk 18, 42

A vak koldus nem gondolta, hogy egyszer csoda történhetik vele. Ott ült az út porában és síró hangon könyörgött alamizsnáért. De egyszer csak felcsendült körülötte az örömhír, hogy Jön a názáreti Jézus. Érti, hogy az ő szabadulása elközelgetett. Vagy meggyógyítja őt, mint annyi mást, vagy örökre vak marad. Ezért kiált utána kétségbeesett hangon, bízó reménységgel, és Krisztus segít. Lehajol hozzá, felemeli magához, visszaadja látását. A hit diadalmaskodik. Nem te vagy-e ez a vak koldus? Az élet poros országútja mellett kifosztva, tehetetlenül ülsz. A világ alamizsna-filléreket dobál neked, de hiányzik lelkedből a Krisztussal való találkozásnak, a döntő szabadulásnak öröme. Pedig ott halad melletted az egyetlen gyógyítód, a Názáreti Jézus. Kiálts hozzá bízó hittel. Ragadd meg kezét, amíg nem késő. Ő szól hozzád ígéjében, megint irgalmasságával.

IMA: Áldott légy Atyánk, hogy elküldted hozzánk az „áldott orvost”. Add, hogy megtaláljuk nála a gyógyulást. Ámen.

R: Lk 18, 35-43 E: Ézs 66 HK: 40 É: LXXVI

24
PÉNTEK•
MÁTYÁS,
JÁZMIN,
EUNIKÉ

„Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” Lk 19, 10

A fenti ígétet Jézus mondja a vámszedő Zákeusnak. Amilyen jelentőséggel bírt ez a megtérő Zákeus számára, azt gondolom legalább olyan mértékben tapasztaltuk meg mi is ennek az ígének a jelentőségét a karnyújtásnyira mögöttünk lévő karácsonyi ünnepekkor. Az embernek Fia közénk jött el, elhozva a maga szeretetét és békéjét ezzel a rengeteg megpróbáltatással teli világunkba. Mi vagyunk az elesettek és a megtartásra szoruló. Önerőnkben nem vagyunk képesek sem a szeretetet, sem pedig a jóindulatot gyakorolni. Ő hozta ezt el közénk, hogy mi is tudjunk jót cselekedni másokkal. A mai egyház küldetése, hogy minél többet átültessen a

krisztusi szeretetből a bennünket körülvevő világba.

IMA: Uram, éreztesd velem minden napon a Te szeretetednek melegét és kegyelmed napja ragyogja be életemet. Ámen.

R: Lk 19, 1-10 E: Péld 1, 1-19 HK: 117 É: 160

25
SZOMBAT-
GÉZA,
ALEXANDER

„...akinek van, adatik; akinek pedig nincs, még amije van is, elvétetik tőle.“ Lk 19, 26/b

A tanítványokat csak egy gondolat foglalkoztatta, hogy mikor jön el az Isten országa. Reménykedtek, hogy hamarosan bekövetkezik és megszabadulnak minden gondtól, szenvedéstől. Jézus azonban arra figyelmeztet, hogy addig nekünk kell hűségesen munkálkodnunk. Ő előbb elmegy s csak azután jön vissza ítéletre. Ekkor számon kéri sáfárkodásunkat. Tanítványait három osztályba sorolja: Hűségesekre, akinek jutalma a még nagyobb megbízás. Tétlenekre, akiktől elveszi a kamatatlanul hagyott girát, a gyümölcsözés nélküli lelki ajándékot. Végül ellenséges indulatúakra, akiket elpusztít, örök halálra ítél. Vajon mi hova tartozunk? Nem tagadhatjuk, hogy Isten mindedig kegyelmes volt hozzánk. Munkaalalmat adott országában s ennek teljesítésére hitet, értelmet, szeretetet. Jaj nekünk, ha tétlenül ülünk vagy éppen önző érdekből Krisztus ellen szegülünk. Az elvettetés éppen olyan bizonyos, mint a hűség jutalma: a többre biztatás.

IMA: Add Urunk, hogy gondolkodásunk, cselekedeteink, a másokra tekintő szeretet gyümölcsét teremjék. Ámen.

R: Lk 19, 11-27 E: Péld 1, 20-33 HK: 27 É: XXXII

26
BÖJT 1.
VASÁRNAPJA •
EDINA

„És ha valaki kérdez titeket: Miért oldjátok el? Ezt mondjátok annak: Mert az Úrnak szüksége van reá.“ Lk 19, 31

Az ég és föld teremtő Ura semmi nélkül sem szűkülök. Ajándékot nem adhatunk neki, hogy lekötelezzük és akarataink teljesítésére bírjuk. Aki a „legyen“ szavával egy világot tudott teremteni, minden eszköz nélkül is véghez viszi akaratát. Mégis sokszor felmagasztalja azzal gyarló teremtményeit, hogy örök célja érdekében eszközül használja őket. Boldog ember, aki tudja: Az Úrnak szüksége van életemre, szolgálatomra, hogy országát építse általam. Ez a felmagasztaltatás azonban alázatra is vezet, mert nem én építék, én csak vakolókanál vagy csak simító deszka vagyok az építő kezében. Ha rossz szerszám leszek, könnyen talál helyettem másikat. Vigasztalás is van a fenti ígében. Ha veszteség ér, gondoljunk rá, hogy azért vesz el tőlünk Isten valamit vagy valakit, mert az Úrnak van szüksége rá, talán éppen azért, hogy a mi lelkünket vonja közelebb magához.

IMA: Uram! Vedd a Te kezébe az én életemet. Legyek engedelmes eszköz a Te kezében mindenkor. Ámen.

R: Lk 19, 28-40 E: Péld 2 HK: 83 É: XXIV

27
HÉTFŐ •
ÁKOS,
BÁTOR

„És a földre tipornak téged, és a te fiaidat tebenned; és nem hagynak tebenned követ kövön; mivelhogy nem ismerted meg a te meglátogatásodnak idejét.“ Lk 19, 44

A rettenetes pusztulás csak következménye annak az emberi mulasztásnak, amelyik első pillanatra nem is látszik olyan borzasztónak, mindössze nem ismeri fel az ember a minősített időt. Nemcsak nevetséges, hanem siralmasan fájdalmas, groteszk helyzeteket tud produkálni az, ha az ember nem ismeri fel az időt, amelyben él. Nem lehet magunkat visszaálmódni a múltba, ugyanúgy nem lehet előre képzelni a jövőbe. Ezek mellett azonban nemcsak lehet, hanem fel is kell ismerni azt az időt, amelyben élünk. És fel kell ismernünk azt a minősített időt, amelyben Jézus Krisztus meglátogat bennünket. Ha az Ő meglátogatásának idejét nem ismerjük fel, vagy elmulasztjuk, akkor annak félelmetes következményei lehetnek. Nem élhetünk szent időtlenségben, sem ábrándokban, hanem éberem kell figyelni minden időben és alkalomban a mi Urunk Jézus Krisztusunkra, hogy az Ő eljövetelekor Őt megismerhessük.

IMA: Urunk nyisd meg a mi szemünket, hogy Téged mindenkor felismerhessünk, legyen érzésünk az alkalmas időket felismerni. Ámen.

R: Lk 19, 41-44 E: Péld 3 HK: 126 É: 401

28
KEDD•
ELEMÉR

„Mondván nékik: Meg van írva: Az én házam imádságnak háza; ti pedig latroknak barlangjává tettétek.“ Lk 19, 46

Imádság háza vagy rablók barlangja, ez a kérdés igen kemény és erre ugyanilyen határozott, félreérthetetlen választ kell adnunk ma is, ma élő keresztyéneknek. Sokszor felmerül bennünk a kérdés a templom funkcióját illetően. Kétségtelen, hogy a változó idők magukkal hozták, hogy gyorsabban és jobban legyünk informálva. Nemcsak a világon történő nevezetesebb eseményekről, hanem a tőlünk távolabb élő keresztyén testvéreink gyülekezeti életéről is. Többször értesülünk arról is, hogy az istentiszteleteket már modernebb formában tartják egyes helyeken, mint nálunk. Olyan elemek is bekerültek az istentisztelet rendjébe, amelyek tőlünk idegenek. Az ilyen jellegű újítások sorozata bennünk is felveti a kérdést, hogy imaház vagy valami egyéb? Nem szabad elfelejtenünk és szem elől tévesztenünk a templom eredeti célját, azaz ez az a hely, ahol dicsérni lehet és kell az Urat, ahol imádkozni jövünk össze. Tehát Isten tisztelete a rendeltetése az épületnek, s ami benne történik, úgy kell, hogy történjen, hogy az Isten tiszteletére szolgáljon. Ha ez nem így van, akkor a templom valami más lett, nem imádság háza.

IMA: Tisztítsd meg a Szentlélek templomát Uram, minden oda nem illő gondolattól. Ámen
R: Lk 19, 45-48 E: Péld 4 HK: 108 É: 397

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2023. február 19-én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: www.reformatusok.rs

AZ IGE MELLETT

Amikor a munkatárs főnök akar lenni

„Néhány nap múlva pedig ezt mondta Pál Barnabásnak: „Térjünk vissza, látogassuk meg a testvéreket valamennyi városban, ahol hirdettük az Úr igéjét, és lássuk: hogy megy a soruk?” Barnabás azt akarta, hogy vigyék magukkal Jánost is, akit Márknak hívtak. Pál azonban úgy tartotta helyesnek, hogy ne vigyék magukkal azt, aki elvált tőlük Pamfiliánál, és nem ment velük együtt a munkába. Emiatt meghasonlás támadt köztük, és ezért különváltak egymástól: Barnabás magával vitte Márkot, és elhajózott Ciprusba. Pál pedig Szilászt választotta társul, és miután az Úr kegyelmébe ajánlották őt a testvérek, útnak indult; bejárta Szíriát és Ciliciát, és erősítette a gyülekezeteket.” (ApCsel 15,36-41)

Az ügy remek, a feladat óriási, de az emberi akarat szakadásokat idézhet elő! Tapasztalja ma is mindenki, hogy mint az imádsághoz az „ámen”, az élethez hozzátartozik a sok gond. S, amikor az ember azt hiszi, most már fellélegezhet, tudna örülni és boldog lehetne, láthatná a munkája eredményét, azonnal megjelenik valami eddig nem is sejtett, eddig meg sem gondolt feszültséget szító jelenség vagy akarat.

1.) Pál és Barnabás hűséggel dolgozott együtt a Krisztus ügyéért. Pálnak remek ötlete támad az evangélium ügye érdekében: Pál nagyon jól tudja, nem elegendő egyszer prédikálni; nem elegendő egy bizonyos időt a gyülekezetben tölteni, nem elég eljuttatni az embereket, hogy az Úr Jézust megismerjék, elfogadják, hanem feltétlenül arra is nagy szükség van, hogy egy idő eltelte után újra találkozzon a gyülekezettel. – Ezt mondja az apostol Barnabásnak: „Menjünk vissza, látogassuk meg atyánkfiait minden városban, amelyben hirdettük az Úr igéjét, és lássuk, hogyan vannak!” (36. v.) – Ezért nem elég jelenleg sem beküldeni egy gyülekezet életéről a jelentéseket, hanem minden éven eljön az egyházlátogatás ideje, hogy „Lássuk, hogyan vannak!” S ezért van Erdélyben és sok országban, hogy nem csak ünnepekre hívják a püspököt, hanem olyan alkalmakon is megjelenik, amikor ő ír ki időpontot, sőt meglepetésszerűen is megjelenhet egy-egy istentiszteleten (így volt pár éve Vámoson egy vasárnap délutáni istentiszteleten Hegedűs Lóránt).

„Lássuk, hogyan vannak!” – Ezt akarja Pál, de Barnabás maga mellé akarja venni erre az útra János Márkot is, aki addig nem dolgozott velük, de erre az útra szívesen el is menne. S itt Pál határozott: Ha eddig nem dolgozott velük, akkor most miért is akar jönni? Páltól már jó ideje

elszakadt, más területen dolgozott, s a mostani út célja azokat az embereket meglátogatni, azokkal a gyülekezetekkel találkozni, akik az ő ige hirdetésére, a Szentlélek neki adott áldása alapján jöttek létre. Igenis Pál apostol kitarat amellett, hogy aki a munkában nem vett részt, az ne akarjon abban díszlelni, azt most, vagy valamikor úgy feltüntetni, hogy ez az én munkám is. „Nem ment velük a munkára!” (33b) – Óriási dolog együtt örülni, együtt ünnepelni, de előtte együtt kell dolgozni – vallja az apostol.

2.) S ezzel valami módon, más meggyőződés, más szemlélet alapján, más nézőpont miatt nem ért egyet Barnabás! Ezért „éles szóváltás támadt köztük, és elszakadtak egymástól”. (39. v.) Nem tudjuk, mi lehetett az indok, de más volt az alapállás, más volt a meggyőződés! Lukács, a könyv írója csak „éles szóváltást” említ!

Sokszor elképzeljük az öskeresztyén életet, hogy valóban milyen boldog, békés, kiegyensúlyozott állapot, milyen remek élet lehetett ott. Az apostolok hirdették az ígét, az emberek megtértek, a gyülekezetek a semmiből kinőttek. S, íme itt ez a néhány vers, amit oly sokszor átlapozunk, s nem akarjuk hinni, hogy Pál és Barnabás között, két meggyőződéses, elhívott Krisztus szolgálója között erős, éles szóváltásra, vitára került sor, úgy, annyira, hogy egymástól elváltak. De mindketten a Krisztus ügyét, a gyülekezetek építését tekintették továbbra is életük fő feladatának.

Ismert ez a jelenség az Ószövetségből is. Amikor Ábrahámot és Lótót annyira megsegíti az Isten, hogy annyi juhuk és kecskéjük lesz, hogy szinte nem terem nekik fű azon a helyen! A bölcsőbb és idősebb, az Isten által elhívott ember, Ábrahám azt mondja unokaöccsének,

Lótnak, hogy váljunk el egymástól, mert nem illik hozzájuk a viszálykodás: S felajánlja, hogy ha Lót jobbra megy, ő balra, csak ne legyen vita köztük. Ne legyen vita az ő emberei és a Lót pásztorai között! – Micsoda bölcsesség: Noha Lót alaposan bele választ, Sodoma felé indul! S elmerül a városi élet nyomorúságaiban. Később Ábrahám siet segítségére Isten utasítására. Most egymást szemmel már nem is tartják, de Isten mindkettőjükre figyel. Gondja van a rossz utat választott Lótra is.

3.) De mi van ebben az újszövetségi szakaszban: Barnabás nem hagyja János Márkot, – a Pál apostollal való szóváltás után sem – inkább vele hajózik Ciprusra, Pál pedig az addig is hűséges munkatársát, Szílaszt választja maga mellé. S vele megy eredeti tervét megvalósítani, amit eredetileg Barnabással akart végezni.

A Krisztus ügy marad! Emberek elszakadhatnak egymástól, más irányba kerülhetnek, persze mindez mindig a gyülekezet előtt történik! A gyülekezet nem egyik, vagy másik mellett tör lándzsát, nem osztogat igazságot. Nem

olvasunk arról, hogy Barnabás, vagy Pál mellé álltak volna, hanem mit tettek: Imádkoztak, és „az Úr kegyelmére bízták őt”, azaz Pált, s akkor indult útnak. Nem a maga erejével, hanem 1.) mögötte a gyülekezet imádságos szíve, 2.) előtte az isteni parancs, 3.) benne a Szentlélek tüze. Ez a három szükséges ma is ahhoz, hogy valaki képes legyen erősíteni a gyülekezeteket!

1.) Álljunk tehát az igehirdetők mögé ma is imádságos szívvel, s bízzuk őket az Úr kegyelmére!

2.) Minden igehirdető előtt legyen ott az Isten parancsa!

3.) S benne a Szentlélek tüze!

Add ezt nekünk ma is Urunk ebben a világban! Ámen.

*Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor*

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

MAGYARITTABÉ

Hetven évesek találkozója 2022-ben

SZABADKA

Kisgyermekes családok együttléte

*Írta: Harangozó Gyöngyi
diakonissza*

Isten szeretetéből fakadóan gyülekezetünkben megszervezésre került a kisgyermekes családok összejövetele. Már egy jó ideje szívemben hordoztam és kerestem a módját annak, hogy hogyan szolgálhatnánk azok felé, akik szívesen részt vennének a gyülekezeti alkalmakon, de ez nehezen valósítható meg. Jómagam is megtapasztaltam milyen nehéz gyermekekkel eljutni istentiszteletra és figyelemmel kísérni a hallottakat, miközben kicsi gyermekeink figyelmét is le kell kötni valamivel. Ennek orvoslására született az ötlet, hogy egy-egy vasárnap délután összejöjjünk és meghitt, felszabadult együttletben vegyünk részt. A gondolatot megosztottam a kedves családokkal, akik örömmel vették a meghívást és meg is jelentek a megbeszélte időpontban. Az első ilyen együttletünk december 4-én volt délután 15-órától. Igyekeztünk családiassá varázsolni az együttletet. Harangozó László lelkészünk ígét olvasott a Bibliából, kis áhítatot tartott majd imádsággal nyitotta meg e szép délutánt. Ezek után a kicsi gyermekekkel átvonultunk a hittanterembe. Elmeséltem nekik a napkeleti bölcsek történetét, majd éneket is

tanultunk. Ezek után karácsonyi képeslapokat készítettünk. Ezzel párhuzamosan a felnőttekkel való foglalkozás is beindult, melyet Harangozó László lelkész és kedves egyháztagunk, Tripiska Julianna családterapeuta vezetett, aki odaadó figyelemmel igyekezett gyakorlatias válaszokat adni a szülőknek. Isten kegyelméből három asszonytestvérünk is besegített mind a gyermekekkel való foglalkozásba, mind a vendégszeretet gyakorlásába, így alkalmam nyílt mindkét foglalkozáson részt venni. Nagyon örvendtem, amikor hallhattam a szülők hozzászólásait és igényeit, miszerint szeretnék keresztyén szellemben nevelni gyermekeiket. Számomra ez nagyon sokat jelentett és visszaigazolást nyert, hogy nagyon is szükség van erre a közösségre. Hiszem, hogy sokkal jobban kell figyelni egymásra, törődnünk egymással! Szükségünk van egymás bátorítására! Legyünk készek tanulni, fejlődni, növekedni a hitben! Nagyon hálás a szívem mind a szülők, gyermekek aktív részvételéért, együttműködéséért, mind a segítő kezekért, szívekért, mert enélkül az egész ötlet csak egy szép elképzelés maradt volna. Hálás vagyok az Úrnak, hogy ad szolgáló lelkületű embereket!!

A szabadkai gyülekezetben immáron második éve mézeskalácssütéssel is szorgoskodnak asszony testvéreink!

SZABADKA

A REFORMÁCIÓ TÉR

Ribár Gyula
szabadkai presbíter

“Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljeteztek úgy, mint a világosság gyermekei. A világosság gyümölcse ugyanis csupa jóság, igazság és egyenesség.” (Efezus 5,8-9)

Az adventi - várakozási időszakban rögzítődik papírra ez a néhány gondolat, mondat, azon esztendő végén, mely lassan múlandóban van.

Itt Szabadkán, a Nagyalföld egyik legszebb városában, létezik egy tér, amely a REFORMÁCIÓ TÉR nevet viseli. Az Evangélikus templom előtt helyezkedik el, és 2007-ben avatták fel. Luther és Calvin mellszobra ékesíti a nem nagy, de nem is kicsi teret, és itt rejtőzik a lélek gyümölcse, a szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség és szelídség, még az adventi időszakban uralkodó hideg, zúzmara időszakban is. Itt is a járóelők üdvözlik egymást, köszönnek egymásnak: Áldás békesség, vagy Erős vár a mi Istenünk, vagy Dicsőség Jézus Krisztusnak, vagy Dicsérettessék a Jézus Krisztus, vagy Hvaljen Isus, vagy Pomaže Bog, stb. Hiszen a szeretetben és a várakozásban megélt béke és öröm összetart bennünket.

Ugyanakkor az adventi csendes, meghitt utunkon és az adventi gyertyagyújtás fényében látjuk

meg egymás arcában a testvért.

A teret körülvevő fák levelei lehullottak, és így csendben tűrik a zord időszakot, tűrik a reggeli fagyokat, zúzmarákat, később pedig a havazások után (remélhetőleg), fehér ünnepi díszbe öltöznek és így várják be a Karácsonyt és az Újévet.

Itt a téren állva, Calvin mellszobra mellett, idézném a következőket: Ő volt számunkra a legnevezetesebb reformátor és jelszava mindig ez volt: “Egyedül Istené a dicsőség! és Meggyötört szívemet nyújtom áldozatul, lelkemet pedig az Úr engedelmességének alárendelem. “Jelszavához haláláig hű maradt. Meghagyta, hogy még fejfájással se jelölje sírját. Máiig sem tudjuk, hol van eltemetve, de az általa megtisztított és a Bibliához visszaalakított egyházat, Református Keresztyén Egyháznak nevezzük.

A várakozási időszakban az adventi gyertyák fénye beragyogja az egész Reformáció terét, és azt üzenik, annak van igazi karácsonya, akinek szívében megszületik Jézus. Hittel elfogadhatjuk Isten ajándékát, keressük az új esztendőben az Urat, kellemes, békés, új évet kívánva egymásnak. **Bízd Újra Életed Krisztusra!**

Ó JÖJJ, Ó JÖJJ EMMÁNUEL CSAK TÉGED ÁHÍT IZRAEL...

Szabadkai gyülekezetünkben immár nyolc évvel ezelőtt Isten akarataiból újjáalakult, újjáéledt a vegyes kórus. Akkor egy üzenet érkezett fentről: “És olyan lesz mint a folyóvizet mellé ültetett fa, amely ideje korán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el: és minden munkájában jó, szerencsés lesz.” (Zsolt. 1,3)

Midőn újjáéledt, az első fellépése Nagypénteken volt 2015-ben. Minden Isten iránti szeretetből történt, hiszen tudjuk, hogy a szeretet türelmes, jóságos, haragra nem gerjed, nem örül a gonoszságnak, de együtt örül az igazsággal. Az igazság pedig az, hogy a kóruspróbák befektetett munka, idő, akarat és hit, meghozta gyümölcsét. Templomunkban Istennek és az Ő angyalainak színe előtt énekelve, ügyelni kell arra, hogy az éneklésben legyen súly és fenség. Így nyerhetünk belőle lelki épülést és gyümölcsöket.

Köztudott, hogy a református templomok Isten igéjére és a szent használatra való tekintettel nem közönséges, hanem szent helyek. A hívek Istennek és az Ő angyalainak színe előtt vannak. Gyülekezeteink evangéliumi világosságatemplomainkról világít felénk, szól lelkünkhez, megerősít hitünkben, jelenünkben és biztató irányt ad a jövőnk felé. Fenséges szent hely a templom a hívő lelkek előtt. Itt értjük meg Atyánk

forró szeretetét, törhetetlen ragaszkodását és hűségét a templomhoz, az Ő templomához. Itt értjük meg hitünk erejét és szépségét.

Azért épültek a templomok, hogy abban Isten igéje kristálytisztán és mindenki által hallhatóan hirdettessék, és hogy a gyülekezet minden tagja egyformán részese lehessen az ének, ima, és az ige hallgatása által Isten dicsőítésének és imádságának. A hívek szívéből szabadon szárnyalhat az ének szava az ég felé, szabadon rebeghetjük a pásztor szavai után az imát, hallgathatjuk szomszédjához lélekkel az Ige drága üzenetét.

A 2022-es esztendő karácsonyán első énekként a kórusunk a fent említett Ó jöjj, ó jöjj Emmanuel, fenséges éneket adta elő, és utána még négyet.

Lelkipásztorunk, Harangozó László nagy és fontos támogatást nyújt a kórus aktivitásához, de ugyanakkor kántorunk, Tamás Sándor zenetanár, presbíter, fáradhatatlan munkájához is. Elősegíti, hogy templomunkban felcsendüljenek az Istent magasztaló szent dicséretetek és zsoltárok. Egyébként a kórus énekeinek nagy ereje és hatalma van arra, hogy az emberi szíveket Istennek még forróbban, szenvedélyesebben, buzgó segítségül hívására, és dicséretére indítsa és gerjessze fel.

BÁCSFEKETEHEGY

Presbiteri találkozóHalász Dániel
lelkipásztor

2022. november 26-án a bácsfeketehegyi gyülekezet presbiteri konferenciát szervezett az egyházi pénzügyek kezelésének témájában. A kezdő áhítatot Orosz Attila bácskai esperes tartotta, ahol az egyházi szolgálat nehézségeiről és örömeiről beszélt.

Majd ezután következett Klebecskó Makkai Hajnalka Országos Egyházunk számvevőjének előadása, ahol főleg a zárszámadások helyes elkészítéséről beszélt.

Ezután Mókus Edit Országos Egyházunk közpénztárosa beszélt a pályázatokról, a bankszámla és a pénztár kezeléséről kihangsúlyozva, hogy az egyház pénzügyeinek különösen átláthatónak, tisztának és érthetőnek kell lennie. Ehhez a közpénztáros és számvevő is adott a könyvelésben némi útmutatót.

Minderre azért is volt szükség, mert az egyházközségeknél sok esetben nem profi könyvelők végzik a pénztár kezelését és sok esetben megesett, egy-egy egyházközségnél, hogy nem végezték átláthatóan vagy helyesen a könyvelést és ebből kifolyólag a zárszámadást sem készítették el úgy, ahogy kellett volna. Szó esett arról is, hogy több gyülekezet a felszólítás után sem adta le a zárszámadását, ami minden egyházközségnek kötelező lenne.

A találkozó végén lehetőség volt kérdéseket feltenni, illetve beszélgettünk az Egyházunk egyéb gondjairól, bajairól és ezeknek a megoldási lehetőségeiről.

ÚJVIDÉK

Velünk és nem ellenünk...*Karácsonyi istentisztelet újvidéki gyülekezetünkben**Írta és fényképezte:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró*

„Imé a szűz fogan méhében, és szül fiat, és annak nevét Immanuelnek nevezik, ami azt jelenti:

Velünk az Isten.” (Máté 1,23)

Hálatelt szívvel – gondjainkat hátrahagyva – népesítettük be Karácsony napján, Újvidéken az Apáczai Diákotthon Fiúkollégiumának nagytermét az ünnepi, úrvacsorás istentiszteletünkre hangolódva. Kissé elérzékenyülve néztük valamennyien a gyermekek kedves, olykor pajkos játékosságát, a már-már tinik figyelmességét, az aprócskák iránti törődését. Mindannyiunk öröme: viszonylag sokan voltunk eme szent ünnepen. S még mit jelenthetne, mit hozhatna Újvidéken is az összetartozás érzete, az Összetartozás Napjának erősítése, ha ismét templomainkban – a belvárosban és a Darányitelepen – tarthatnánk istentiszteleteinket? Szeretet-, reményteljes szívvel, hittel valljuk azonban továbbra is: „*Velünk az Isten*” és nem ellenünk!

Máté evangéliumának (1,23) versére alapozott igehirdetésében is ezt húzta alá Kovács Csaba teológus, segédlelkész. Mert, „*irgalommal és szeretettel kezeli a bűneinket Isten. Szeretettel viseltetett Jézus Krisztus is, mert elhordozta érettünk a kínhalált. Minden esendő gyermekért vállalta életűjtát. Velünk van és nem ellenünk. A nehéz időkben is segítsen bennünket*

Immánuel! Megszületett és köztünk van Teremtőnk fia. Feltámadása után is azt ígérte – velünk van az Isten!” Mindig, a háborúságokban is. Példáztatul a 46. zsoltárt idézte Kovács teológus: „*Az Isten a mi reménységünk, midőn reánk tör ellenségünk. Minden háborúságinkbam / Megtart erős hatalmában. / Azért a mi szívünk nem félne, / Ha az egész föld megrendülne.*” Folytatva, Pál apostol tanítása (Róm 8,31) szerint is „*Ha isten velünk, ki ellenünk?*” Mert Isten akarata teremtőerővel bír. „*Szerető gyermekei vagy ellenségei akarunk lenni? Isteniünk Te teremtettél mindent. Te vagy a világ ura! Velünk vagy és velünk maradsz az idők végezetéig! Kérünk, erősítsd hitünket! Tapasztaljuk meg jelenlétedet Karácsony ünnepén! Áldj meg igaz karácsonyi élménnyel! Legyünk hírvivőid, hirdessük, hogy hozzád tartozunk egész földi életünkben!*”

Kovács teológus imája, az úrvacsora, az áldás, a himnuszunk, a nemzeti imánk együtt éneklése után, gyülekezetünk szeretetsomagjainak és a Magyarországról érkezett, *Egy doboznyi szeretet* átadásának örülhettünk valamennyien. Ezeket nagyon várták a gyerekek, a kisebbek azonnal bele is kukkantottak a karácsonyi csomagokba. Köszönjük az értékes ajándékokat!

Kovács Csaba igehirdetése

Csoportkép Kovács Csaba segédlelkésszel és Stanyó Gábor gondnokkal

GYERMEKMISSZIÓ

Legyen minden napod karácsony!*„Nevezd Immanuelnek, ami azt jelenti: velünk az Isten.” Mt. 1,23*

Halász Renáta
pedagógus,
gyermekmisszió
munkatárs

Hálás szívvel tekintünk vissza az elmúlt időszakra, amikor gyermekeinkkel karácsony ünnepét vártuk. Boldog az életünk, ha elmondhatjuk: velünk az Isten. Évek óta egész adventben karácsonyi énekeket gyakorlunk, karácsonyi történetet dolgozunk fel, kézimunkázunk a Gyermekmisszió hétvégi alkalmain. A megszokottnál sokkal több gyermek jár el ez alkalmakra, ami nagy öröm a számunkra. Sokszor több mint száz gyermek is jelen van szülőikkel, nagyszülőikkel. Ilyenkor két csoportban foglalkozunk a gyermekekkel. Idén minden adventi programunkon a kárpátaljai Gyermekmisszió számára gyűjtöttünk pénzádományt, és nagy összefogást élhettünk át, mikor édességcsomagokra gyűjtöttünk a bácsfeketehegyi gyermekek számára.

Három alkalommal látogattak meg holland testvérek, akik velünk együtt örvendeztek a missziós munkának. Hálás a szívünk, amiért az adventi időszakban több csomagot is kitudtunk osztani a bácsfeketehegyi gyermekek és ifjak között. Támogatóink voltak a

HOE holland Alapítvány, OCC nemzetközi misszió és a Kecskeméti Református Egyházközség. Köszönjük adományait, cipősdoboz csomagjaikat, jól esik, hogy gondolnak ránk és fontos számukra a gyermekek közt végzett szolgálat. Köszönjük a helybeli jóakarátú emberek segítőkészségét és hűséges munkáját, melyek gazdagabbá tették az ünnepet.

Karácsony alkalmával még több lehetőségünk van kimutatni szeretetünket, figyelmességünket mások felé. Jó lenne, ha ez egész évben kitarzana, nem csak egy-két napra korlátozódna. Igyekezzünk úgy élni, hogy megbékélve legyünk Istennel és embertársainkkal. Isten ígéretet tett és teljesített: velünk van. Jézus személyében eljött hozzánk. Vajon mi befogadjuk Őt az otthonunkba, mindennapjainkba?

Kívánom, hogy Isten jelenlétében, szeretetben, örömben, reménnyel telve lépjünk az új esztendőbe. Valósuljon meg életünkben Isten ígérete: Ne félj, én veled vagyok!

GONDOLATÉBRESZTŐ

Ilyen lelkészgyereknek lenni (részlet)

“A lelkészünk családjának életét mindig figyelemmel kísérjük, mert fontos számunkra, hogy egy hiteles példát lássunk magunk előtt. Ez azonban azzal jár, hogy túl sok figyelem irányul a gyerekeire is, akik kicsi lévitaként beleszületve a lelkészcsaládba sokszor nem tudnak mit kezdeni a helyzetükkel. Hogy hogyan éltek, élük ezt meg? Az alábbiakban tizenkilenc, lelkészcsaládban felnőtt személy adja meg a választ a kérdésre.

Ahogy nincs két egyforma ember, úgy nincs két egyforma lelkészcsalád és lelkészgyerek sem. Éppen ezért nem lehet általánosítani abban a kérdésben, hogy milyen lelkészgyereknek lenni. Hiszen van, akinek csupa áldás és jó emlék: „Én úgy gondolok rá, mint egy ajándékra.” Míg másoknak – viccesen szólva – csak egy beutaló a pszichológushoz. Azt sem lehet mondani, hogy a lelkészgyerekség egyenes út a megtéréshez, hiszen a tizenkilenc megkérdezettből négynek – saját bevallása szerint – még hátráltatta is a megtérését szülei foglalkozása.

Egy lelkészgyerekként felnőtt keresztyén komikus, Chonda Ruth Pierce azzal tréfálkozik a Muszáj tökéletesnek lennem című könyv előszavában, hogy ha egy lelkésznek lánya születik, kilencven százalék az esély arra, hogy vagy lelkészfeleség lesz, vagy humorista. Ez nem csoda, hiszen a segítő hivatásúak gyerekei már egészen kiskoruk óta olyan élethelyzeteket látnak testközelből, amiket fel kell dolgozniuk valamilyen módon. Legyen az akár egy részeg koldus, aki heteken keresztül éjszaka csenget be a lelkész otthonába, vagy egy pszichés betegséggel küzdő személy, aki a lelkészhez jár lelkigondozásra, vagy éppen gyászoló családok, amelyek temetést intézni jönnek a parókiára. Sorolhatnánk a durvábbnál durvább helyzeteket, amelyek mindig terítéken vannak a vasárnapi ebédnél, és bizony nem mindegyik lelkészgyerek tudja kellőképpen feldolgozni ezeket.

Mindezek ellenére a megkérdezettek közül soknak van szép, kellemes emléke is, mint például hogy

„kiskoromtól kezdve a templomkert hatalmas játszótérnek bizonyult, az idősebb bácsiktól mindig cukorkát kaptam, a nénik is nagyon szerettek”. Egy másik lelkészgyerek „a keresztyén neveltetésen túl a gyülekezet nagy szeretetét” értékelte pozitívan. Vagy éppen azt, hogy „az élet nehézségeinél mindig volt a szüleimnek egy-egy megnyugtató, Biblián alapuló válasza”.

De mik is ezek a bizonyos életnehézségek? A tizenkilenc, lelkészgyerekként felnőtt személyből tizenkettő vélekedett úgy, hogy bizony előfordult, hogy a családja anyagi nehézségekkel küzdött. De életnehézség lehet a költözés, az új településen való beilleszkedés is, hiszen a tizenkilencből csak hatan mondták azt, hogy egyszer sem költöztek. A beilleszkedés ráadásul sok lelkészgyereknek kétszer olyan nehéz, mint másnak. Egyrészt azért, mert „az emberek, ha megtudják, hogy lelkészgyerek vagy, rögtön elvárásokat támasztanak feléd. A fejedben él ugyanis egy kép, hogy milyennek kellene lenned. Általában egyik lelkészgyerek sem olyan. Emiatt sokszor úgy érzed, nem vagy elég jó, csalódot okozol.” A beilleszkedést nehezíti, hogy a legtöbb lelkészgyerek elmondhatja nemcsak azt, hogy „művelt, értelmiségi református családban nőhettem fel; nagyon sok könyvhöz, hatalmas tudáshoz férhettem így hozzá”, de azt is, hogy „a lelkész, még ha közösségi szinten megbecsült személy is, ez anyagilag még sincsen elismerve”. Ez pedig többeknél ahhoz vezet, hogy az értelmiségiek gyerekei közé azért nem tud beilleszkedni, mert azoknál jóval szegényebb, míg a hasonló anyagi helyzetben lévő családok gyermekeihez viszonyítva pedig jóval műveltebb. Ehhez adódnak még a vallási és neveltetésbeli különbségek is.”

A teljes cikk a www.reformatus.hu oldalon olvasható, írta Futó Katalin, egyetemi hallgató.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 665 példányban

